

Aleg. 335

Sprawozdanie

komisyi drogowej o wniosku posła Bednarskiego jak również o petycyach gmin Szczawnica wyżna, Szczawnica niżna, Szlachtowa i obszaru dworskiego w Szczawnicy l. 1264, a także gmin Piwnicznej, Wierchowni wielkiej, Wierchowni małej, Modowej l. 1437 w sprawie wypracowania szczegółowego projektu drogi gminnej 1-szej klasy ze Szczawnicy do Piwnicznej.

Wysoki Sejmie!

W roku 1873 polecił Wydział krajowy inżynierowi okręgu Nowo-Sądeckiego wykonać przedwstępny projekt drogi ze Szczawnicy do Piwnicznej jako przedłużenia drogi krajowej Krościenko-Szczawnica. Koszt tej budowy według wykonanego projektu miał wynosić 367.000 koron, a przy ewentualnie możliwej redukcji robót 261.000 koron. W roku 1874 zwrócił się Wydział krajowy z przedłożeniem do Wysokiego Sejmu o uznanie tej drogi za krajową. Uchwałą jednak z dnia 5. października tegoż roku wniosku tego nie uwzględniono. Projekt tej drogi ponownie opracowany staraniem Akademii Umiejętności przez Inżyniera okręgu Nowo-Sądeckiego w r. 1888, został zbadany na miejscu przez inżyniera Wydziału krajowego w r. 1899, a według wyniku tej rewizyi, długość pomienionej drogi wynosić miała 24 kilometrów 360 metrów a koszt tej budowy oceniono na 300.000 koron, przyczem jednak spadki dochodziły do 11%. Powyższa droga wychodziłaby od drogi powiatowej z Piwnicznej przez terytorya gmin Białowody, Jaworki, Szlachtowę, Szczawnicę Wyżną do drogi krajowej Krościenko-Szczawnica. Przy rozwinięciu tej linii do 28 kilometrów dla koniecznej redukcji spadków i zwiększonej ilości robót, koszt budowy oceniono na 400.000 koron.

Wskntek wielokrotnych starań i petycyi interesowanych stron wyraził Wydział krajowy w r. 1890 gotowość subwencyonowania budowy, jeżeli będzie zabezpieczone pokrycie połowy kosztów środkami miejscowymi i jeśli odnośne Wydziały powiatowe zobowiążą się ponosić kosztu utrzymania tej drogi. Następnie wezwano Wydziały powiatowe w Nowym Targu i Nowym Sączu do przedłożenia szczegółowego projektu, wyniku pertraktacyi ze stronami, jakoteż uznania tej komunikacyi za drogę gminną 1-ej klasy.

W roku 1901 wskutek dalszych starań gminy Szczawnica czynionych w tej sprawie c. k. Namiestnictwo żądało wyjaśnienia co do udziału subwencji krajowej, a w r. 1902 oznajmiło, że po wypełnieniu przez Wydział powiatowe warunków postawionych przez Wydział krajowy, przedstawi wniosek ministrowi spraw wewnętrznych o przyznanie zasiłku państwowego.

W roku 1903 na ponowne odniesienie się Namiestnictwa w sprawie dalszych zarządzeń Wydziału krajowego, mających na celu doprowadzenie do skutku tej budowy, jakoteż co do wysokości udziału funduszu krajowego, oznajmiono, że wobec nieuczynienia zadość, przez Wydział powiatowe i komitet budowy tej drogi warunkom poprzednio postawionym, sprawa ta nie mogła być do skutku doprowadzoną. W uznaniu jednak ważności tej drogi, Wydział krajowy oświadczył gotowość przyczynienia się do budowy subwencją wynoszącą łącznie z funduszami miejscowymi najwyżej 40% ogólnych kosztów budowy, upraszając zarazem o wyjednanie na cel powyższy subwencji państwowej 60% potrzebnej dla pokrycia reszty kosztów. O stanie tych pertraktacji powiadomiono Wydział powiatowe.

W toku tych rokowań uznały oba Wydziały powiatowe drogę tę za gminną 1-ej klasy, rozpoczęto budowę na terytorium powiatu sądeckiego i wykonano roboty na przestrzeni 6 kilometrów, a wobec ndzielenia przez c. k. Rząd z funduszu zapomogowego kwoty 4.000 koron, asygnowano również taką samą kwotę z funduszu zapomogowego krajowego i poruczono peryodyczną kontrolę inżynierowi krajowemu, zastrzegając zarazem, aby zbudowana dotąd część mogła stanowić integralną całość zamierzonej budowy.

C. k. Prezydium Namiestnictwa odezwą z dnia 13. października l. 7671 oznajmia, że starań o przyznanie subwencji państwowej na budowę drogi Szczawnica-Piwniczna poczynić nie może przed wyracowaniem szczegółowego projektu na całą budowę.

Z powyższego przedstawienia sprawy okazuje się, że Wydział krajowy uznawał zawsze tę drogę za ważną, a nawet wnosił o uznanie jej za krajową, że wyracowany projekt przez inżynierów krajowych był wadliwy i nie odpowiadał warunkom przyjętym dla dróg subwencyonowanych, że interesowane gminy rozpoczynając już na podstawie tego projektu częściowo roboty, mogą być narażone na poważne straty. Z tych więc powodów zachodzi konieczność wypracowania dokładnych planów, tembardziej, że i c. k. Namiestnictwo staranie o przyznanie subwencji państwowej czyni zawisłym od wypracowania szczegółowego projektu na całą budowę.

Komisya drogowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Bednarskiego jak również petycje gmin i obszarów dworskich l. s. 1264 i 1347 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwie przychylnego załatwienia, w miarę rozporządzalności sił technicznych, o ile możności w roku 1905.

Przewodniczący:

J. Męciński.

Sprawozdawca

L. Wiśniewski.